

طهران

حضرت ایادی امر الله جناب ادیب علیه بهاء الله

هو الله

ای منادی پیمان عبدالههء را در تحریر و تقریر تقصیر واقع و مانع کثیر حاصل البتہ یاران معذور دارند و بقبول عذر مسرور نمایند این را بدان که دقیقه‌ئی از یادت فراغت ندارم و همواره تأیید و توفیق جویم و بدرگاه احدیت لابه و انابه و زاری نمایم و رجای بی‌منتها از ملکوت ابهی چنین است که بسبب حسن سلوک و صداقت بسریر ملوک و مهربانی و خیرخواهی بطوائف ارض از مالک و مملوک آن سرزمین بهشت برین گردد و آن اقلیم جنة النعم شود ما را با کسی نزاع و جدالی نه و کفاح و نزالی نیست تیغ و سلاحی جز صلاح قلوب و نجاح ارواح نجوئیم جمیع را خیرخواهیم و از برای کل فوز ابدی جوئیم و آنچه سبب نورانیت عالم انسانی است گوئیم باری اهمّ امور در ظهور مکلمّ طور اینست که یاران باید بموجب نصایح و وصایای الهی جمیع اقوام و طوائف عالمرا مهربانی نمائید بلکه جان‌فشانی کنید تا این ظلمات ضدیت و بغضا بنورانیت محبت رحمانی تبدیل گردد لهذا هر کس بشما ظلم و جفا کند البتہ مهر و وفا نمائید اذیت نماید رعایت کنید بدگوئی کند ستایش نمائید تکفیر کند تکریم نمائید طعن و لعن نماید نهایت ملاطفت اجرا دارید و جمیع دوستان الهی را این وصایا و نصایح تبلیغ کنید

جناب آقا علی را در این طوفان بلا بصفحات مصر فرستادیم و سفارش ایشان مرقوم گشت ولی در آنجا استقرار

نتوانست مراجعت بطهران نمود

برات حواله‌ئی از جناب آقا علی در جوفست تأدیه گشت و علیک التّحیّة و التّناء ع ع